

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921010381
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5921010381.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 14. júna 2023 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným O. C., nar. XX.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/69/2021 zo dňa 24.4.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. C. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, sp.zn. 1T/69/2021 zo dňa 24.4.2023 podľa § 420 Tr. por., § 419 ods. 1 Tr. por., s použitím § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený O. C. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/69/2021 z 22.11.2021, právoplatným dňa 22.11.2021, neosvedčil a odsúdenému nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por. za použitia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 24.4.2023 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať sťažnosť. Odsúdený sa nevyjadril.

Dňa 27.4.2023 súdu prvého stupňa bola doručená sťažnosť odsúdeného, prostredníctvom obhajcu s tým, že sťažnosť odôvodní po doručení písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia.

Dňa 5.5.2023 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie sťažnosti odsúdeného, prostredníctvom obhajcu, s nasledovným textom:

„Na úvod chcem uviesť, že svoje konanie v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia veľmi a úprimne ľutujem. Dopustil som sa dvoch priestupkov, za čo som bol postihnutý blokovými pokutami vo výške 5,- eur a 20,- eur. K uvedeným priestupkom, ktoré takisto ľutujem chcem len uviesť, že ich spoločenská závažnosť bola minimálna.

Ďalej som sa dopustil v skúšobnej dobe prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. za čo mi bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín. Uvedomujem si, že som sa ako dospelý človek vychovávajúci maloletého syna zachoval nezodpovedne a svoje konanie úprimne veľmi ľutujem. S ľútosťou priznávam, že mám čiastočný problém s návykovými látkami, pričom ale tento problém mám vážny záujem v súčasnosti riešiť ústavným liečením, najmä kvôli môjmu synovi, ktorého s pomocou mojich rodičov vychovávam sám, nakoľko matka mal. syna opustila. Chcem tiež uviesť, že uložený trest povinnej práce v rozmedzí 300 hodín si riadne vykonám a splním ďalšie povinnosti uložené mi súdom.

Nechcem ospravedlňovať a zľahčovať moje nerozvážne konanie ohľadom odsúdenia za prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., ale musím uviesť, že sa jednalo podľa vykonanej expertízy o hraničnú hodnotu jednej dávky marihuany, kde ako som už uviedol daný problém už v súčasnosti sa snažím riešiť. Tiež chcem uviesť, že celé moje konanie v skúšobnej dobe boli vo veľkej miere zapríčinené mojím okolím a známymi, s ktorými som už pred dlhším časom ukončil akékoľvek kontakty.

V súvislosti s verejným zasadnutím, ktoré sa malo konať v januári 2023 chcem uviesť, že v daný deň som sa len prostredníctvom Slovenskej pošty dozvedel, že sa má konať verejné zasadnutie a bol som z toho vo veľmi zlom rozpole a v podstate som to psychicky neunesol. Úprimne ma mrzí, aký obraz mojej osoby som vytvoril aj pred samotným súdom v Ružomberku, ale uvedené konanie už nevrátim späť.

Na záver chcem uviesť, že svoj život chcem diametrálne zmeniť najmä kvôli môjmu maloletému synovi a tiež kvôli mojej rodine. V prípade, že súd rozhodne o mojom osvedčení riadnym spôsobom si odpracujem uložený trest povinnej práce, podstúpim ústavnú liečbu z dôvodu mojej závislosti a následne sa riadnym spôsobom zamestnám, aby som sa dokázal postarať o môjho syna.

Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Žiline zrušil rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok a vec mu vrátil, aby znovu konal a rozhodol.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k sťažnosti podanej odsúdeným O. C..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávě.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 419 ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1, 2 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska aplikácie hmotného práva sa krajský súd stotožnil s výrokmi napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedajú stavu veci a zákonu, a preto sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a v podstatnom dospel k záveru, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia spáchal dva úmyselné trestné činy a dva priestupky. Na základe uvedeného bolo jednoznačné, že odsúdený porušil počas skúšobnej doby podmienky kladené na jeho spôsob života v skúšobnej dobe pri podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody. Podmienené odsúdenie nesplnilo svoj výchovný účel.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený V. C. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený, neosvedčil. Na tomto mieste nadriadený súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto nadriadený súd v podrobnostiach poukazuje na dostatočne odôvodnené uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré dôvody si v plnom rozsahu osvojuje.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle

ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Finsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pritom však treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby. Zároveň poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmiennečne odsúdený závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmiennečne uložený trest treba vykonať.

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu alebo závažného priestupku, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu a priestupku spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život. V prípade odsúdeného O. C. súd prvého stupňa správne ustálil, s poukazom na spáchanie úmyselných trestných činov v priebehu skúšobnej doby, že odsúdený nemá snahu sa napraviť a viesť riadny život, a preto neprichádza do úvahy nič iné, len vysloviť, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i voči spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Je nesporné, že odsúdený O. C. nevedol v skúšobnej dobe riadny život, a preto i krajský súd konštatuje, že na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému O. C. nariadiť výkon trestu odňatia slobody. Tak ako správne konštatoval okresný súd vo svojom uznesení, odsúdený sa v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia opakovane dopustil trestnej činnosti a to za skutky zo dňa 8.5.2022 a 5.8.2022 pre prečiny podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a tiež sa v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia dopustil dvoch priestupkov.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj rozhodnutie okresného súdu o zaradení odsúdeného O. C. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Sťažnostné argumenty odsúdeného O. C. nie sú spôsobilé svojím obsahom zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúce uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

Skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže sama osebe viesť nadriadený súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu vo vykonávacom konaní neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá odmieta rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, pôvodne odložený na skúšobnú dobu.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného O. C. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie sťažnostného súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.